

11228

II

кат. комп.

Мин. С. Д.

P

1882 III 51

2459.

2391 Pravo.

16.

JASNE OSWIECONEGO XIĘCIA

GIEDROYCIA

BISKUPA ZMUDZKIEGO

Na Sejsyi Seymowej Dnia 2. Września Roku 1790.

MIANY.

11 2287

POd iakim kolwiek bądź pozorem ścieśniać Pre-rogatiwy Tronu, iest to iedno, co chcieć targnąć się na Pakta Konwenta, lub gwałcić one.

Walczyłbym przeto, Nayiaśnieyszy Panie. y
Prześwietne Rzeczypospolitey Stany, z przekona-
niem moim, stałbym się Prawołomcą, sprzeciwiał-
bym się samey Sprawiedliwości, y Nayswiętszym u-

kładom Narodu z Panującym, gdybym w toczącej się
Materji o Prerogatywach Tronu, Ust moich y zda-
nia wcześniej nieotworzył.

Oddały po odbytej Elekcji Królowi swemu
Województwa, Ziemie y powiaty, nie w Reprezen-
tantach stawiających, lecz *virilim* zebrane wzajem-
ne przymierza, a Najsświętszym sposobem, bo we-
zwaniem na świadectwo najwyższej Istności ztwier-
dzone.

Targnąć się więc na Prerogatywy Tronu, niemo-
żna, chyba świętokradzkim umysłem; tknąć one,
jest to iedno, co wzruszyć zasadę bezpieczeństwa
Najsświętszych własności, na czym całość stoi
Narodów.

Chciał Narod mieć Króla, nie aby czezą po-
stać prezentował, lecz aby Głową będąc swego Lu-
du, był też użytecznym wszelkim sposobem onemu;
gdyby zaś Król rządzić, i udzielać łask nie miał
mocy swoim Poddanym, Król Narodowi, a Narod Kró-
lowi, stałby się nieznosnym y nieużytecznym Cię-
żarem.

Powaga Tronu, ieśli ma się zasadzać na okaza-

ley
pier
Mon
rzed
im w
ugin
powi
mu N
Naro

Pr
itości
Cnoty
lic, a
czyć

C
Monar
Podda
naydłu
w Usta
cechę
przyfie

N
zostali

tey tylko powierzchowności, na prządkowaniu Osob
pierwszych, i na mnoſtwie Urzędników otaczających
Monarchę, gdy władzy żadney co do ſzafunku U-
rzędow mieć niebędzie, w takim ſkładzie Król w mo-
im widoku będzie niewolnikiem; a ci, którzy będą
uginąć ſię co do oka, śmiało mowię, grać będą rolę
powierzchowności, bez oddania iſotnego ſzacunku ſwe-
mu Monarſze; a w ſamey rzeczy ſtrażnemi Tronowi y
Narodowi będą Dyktatorami.

Przewiduiąc Narod tey temu podobne nieprzyzwo-
itości, zoſtawił to w Rękę Króla, czymby mógł do
Cnoty zachęcić, do dobrego Obywatelſtwa zniewo-
lić, a zaſłużonym w Oyczyźnie nadgradzając, uwień-
czyć Ich prace,

Cóż nakoniec zawinił Nam łaskawie panujący
Monarcha, y wylane mający Serce dla każdego z
Poddanych, aby dalſzy ciąg życia (ktore BOG day
naydłużſze było) zaprawiać goryczą; umieſzczając
w Uſtawach Seymu tak świętego, tak chwalebnego,
cechę niewierności Królom, y krzywołomſtwa za-
przyſiężonego przymierza z Panującym.

Niepodnieśli Bracia Naſi na Prowincyiach po-
zoſtali myśli tak nie ſprawiedliwych, ſzkaradnych y

hańbiących Narod: niedały swoim Reprezentantom
mocy tykać Praw zarenczonych wspólnie między
Tronem a Narodem zawartych; Tak świadczą wszy-
stkie Instrukcyje: Ztąd wypływa iasnie, że Repre-
zentańci, czyli Plenipotenci, nie mogą tknąć tego,
co im od swoich Panow czyli Aktorow nie iest do-
zwolone.

W takim razie wszelki krok Reprezentantow był-
by nietylko nielegalnym , ale hańbiącym wszystkich
nas w powszechności, równie y w potomności.

Odsuwać więc Panującego od tey władzy raz Mu
oddaney, iest to chcieć nierządu, a tym samym iest
to żądać, aby ani Król ulżanowania, ani Poddani
Subordynacyi, ani Rząd Exekucyi, ani cała Oyczy-
zna swego niemiała bezpieczeństwa y iestestwa.

om
dzy
fzy-
pre-
ego,
do-

był-
kich

z Mu
ieft
dani
yczy-

Biblioteka Jagiellońska
stdr0025634

